

De vergeten koning

LANG GELEDEN WAS het in ons land een rommeltje. De regering in Den Haag was alle dagen aan het kibbelen. Ministers, graven, prinsen en kooplieden – ze vochten allemaal om de macht.

In Frankrijk ging het er heel anders aan toe. Daar was een keizer aan de macht die Napoleon heette. En deze keizer maakte handig gebruik van het geruzie in Nederland.

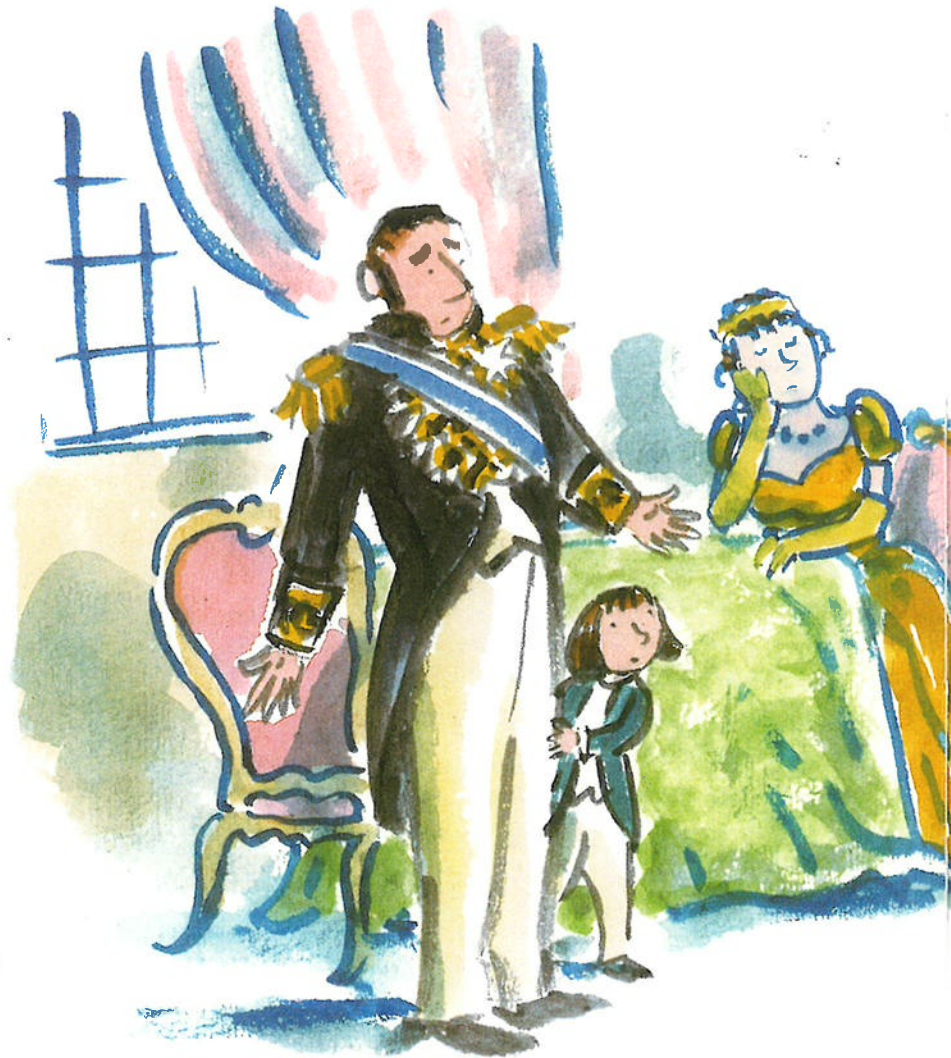
Op een dag zei Napoleon tegen zijn broer Lodewijk: 'Wij gaan de macht overnemen. Ik maak jou koning van Holland.'

'Daar heb ik helemaal geen zin in,' zei Lodewijk. Napoleon werd kwaad. Hij was eraan gewend om zijn zin te krijgen. Zijn broer Jozef had hij koning gemaakt van Spanje. Zijn broer Jérôme kreeg de leiding over Duitsland. Zijn zus Caroline werd koningin van Italië.

'Doe nou maar gewoon wat ik zeg,' zei Napoleon. 'Schiet op, ga je vrouw en je kind halen en vertrek.'

In een koets kwam de nieuwe koninklijke familie naar ons land: koning Lodewijk, zijn vrouw Hortense en hun tweejarige zoon Napoleon, die was vernoemd naar de grote keizer.

Er kwam een hele stoet bedienden mee.

De koning woonde een poosje hier, een poosje daar, maar tevreden was hij niet. Een koning woont nu eenmaal het liefst in een paleis.

'Wij weten wel een mooi paleis,' zei de burgemeester van Amsterdam. 'Wij maken van ons stadhuis een paleis.'

Zo kregen Lodewijk, Hortense en de kleine Napoleon een paleis cadeau van de stad Amsterdam: het Koninklijk Paleis op de Dam.

Lodewijk deed zijn best om een goede koning te zijn. Op een dag hoorde hij over een overstroming. Hij ging er meteen op af en gaf de mensen geld om hun weggespoelde huizen weer op te bouwen. Een poosje later ontplofte een schip vol buskruit. En opnieuw ging de koning er meteen naartoe om te helpen.

De koning probeerde ook een eind te maken aan de rommeligheid in ons land. Hij begon nieuwe regels in te voeren.

'Ik vind dat iedereen een achternaam moet hebben,' zei de koning op een dag.

De mensen mochten zelf een naam kiezen. De bakker noemde zich Bakker. De visser noemde zich Visser. Sommige mensen maakten er een grapje van en noemden zich Naaktgeboren, Poepjes of Komtebed.

Omdat de koning zo hulpvaardig was, begonnen de Hollanders hem steeds aardiger te vinden.

Zo langzamerhand begon Lodewijk zich thuis te voelen in zijn nieuwe land. Maar koningin Hortense verveelde zich. Ze vond het maar donker en koud in hun paleis in Amsterdam. Ze wilde liever een paleis met een grote tuin. De koning vervulde haar wens meteen. In Haarlem kocht hij voor Hortense een landhuis met een tuin vol bloemen en planten. Maar vrolijk werd ze er niet van. 'Waarom regent het hier zoveel?' mopperde ze. 'Waarom schijnt de zon bijna nooit? Ik wil liever terug naar Frankrijk.'

Op een dag kwam de grote keizer Napoleon op bezoek in Amsterdam.

'Ik kom kijken hoe het met je gaat,' zei hij tegen zijn broer Lodewijk.

'De mensen zijn blij met mij,' zei Lodewijk.

'Je bent helemaal geen goede koning,' zei Napoleon.
'Je luistert te veel naar wat de mensen willen.'
'Het is toch juist fijn als het volk gelukkig is?' zei Lodewijk.

'Het is niet belangrijk om de mensen gelukkig te maken,' zei Napoleon. De grote Franse keizer begon zich steeds meer op te winden. 'Je moet leiding geven. Zorg dat de mensen meer geld betalen. Ik heb heel veel geld nodig om meer soldaten voor mij te laten vechten.'

'Ik werk er niet aan mee,' zei Lodewijk. 'Bemoei je maar met je eigen zaken in Frankrijk.'

De kleine Napoleon, die ondertussen al zes jaar was geworden, luisterde naar het gesprek van zijn vader en oom. Hij dacht: ik pieker er niet over om ooit koning of keizer te worden.

Op een dag zei koningin Hortense: 'Ik heb er genoeg van om in zo'n koud land te wonen. Ik vertrek.'

'De Hollanders hebben mij nodig,' zei de koning.
'Ik blijf.'

De koningin vertrok naar Italië.

De kleine prins Napoleon bleef achter, bij zijn vader. Niemand vroeg hem wat hij wilde.

Er kwamen boze brieven uit Frankrijk, waarin de keizer schreef: 'Lodewijk, als je niet doet wat ik zeg, stuur ik mijn soldaten om je weg te jagen.'

De kleine prins vroeg geschrokken: 'Papa, kun je niet beter doen wat de keizer wil?'

De koning zei: 'Jongen, luister goed. Ik heb geen zin om altijd maar te doen wat mijn broer zegt. Ik heb besloten Holland te verlaten.'

'En ik dan?' vroeg de kleine prins angstig.

'Jij blijft,' zei de koning. 'Jij wordt de nieuwe koning van Holland.'

'Ik?' riep de kleine Napoleon verbaasd uit. 'Maar ik ben pas zes!'

'Dat geeft niet,' zei de koning. 'Er zijn mensen genoeg om je te helpen.'

Koning Lodewijk vertrok.

De kleine Napoleon bleef alleen achter in het paleis. Nu was hij de koning van ons land. Maar niet voor lang. Na een week kwam er een koets uit Frankrijk. Uit die koets stapte een boodschapper. Met een diepe buiging zei hij: 'Ik kom in opdracht van de keizer. Hij wil dat u met mij meegaat.'

'Waar ga ik dan naartoe?' vroeg de kleine vergeten koning.

'Voortaan zal de keizer zelf voor u zorgen. U mag bij hem in het paleis in Parijs wonen.'

De kleine koning vertrok naar het land waar hij geboren was. Daar heeft hij nog lang gewoond. Maar hij is nooit koning of keizer geworden. Daar piekerde hij niet over.

En zo... is het echt gebeurd.

